

Dia Mundial del Teatre 2023: arts escèniques contra l'abisme

Published by [Interacció](#) [1] on 24/03/2023 - 13:51 | Last modification: 26/04/2023 - 16:03

El Dia Mundial del Teatre fou creat per l'[International Theatre Institute](#) [2] (ITI, Organització Mundial per a les Arts Escèniques) el 27 de març de 1962, quan es va obrir la temporada del Teatre de les Nacions a París.

Un any més, des d'Interacció ens sumem a la seva commemoració per tal de posar en valor i reivindicar el valor de les arts escèniques com a motors per al canvi i la transformació socials.

Per a fer-ho, compartim el manifest de l'[Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya](#) [3], així com el manifest internacional de l'ITI.

Ambdós manifestos posen en relleu el paper del teatre com a eina per a la reivindicació individual i col·lectiva per un món més just, respectuós i igualitari.

I és que, tal i com deia [Peter Sellars també al Manifest internacional del 2022](#) [4]: "El teatre és la creació a la terra d'un espai d'igualtat entre els humans, els déus, les plantes, els animals, les gotes de pluja, les llàgrimes i la regeneració. L'espai d'igualtat i d'escolta activa que s'il·lumina per la bellesa oculta, que es manté viva en una constant interacció entre el perill, l'equanimitat, la saviesa, l'acció i la paciència."

Manifest de l'AADPC del Dia Mundial del Teatre 2023

Ivan Benet, actor

Tenir l'oportunitat d'expressar en un manifest el sentir de tot un col·lectiu, d'englobar les demandes, les reivindicacions i els desitjos de cadascuna de les persones d'aquest meravellós ofici, és realment un honor i una responsabilitat. Estimo el teatre. Tinc 46 anys, faig teatre des dels 3 anys i em dedico professionalment a aquest ofici des que en tinc 21, és a dir que el proper juliol farà 25 anys que vaig signar el meu primer contracte com a actor. I, avui, encara que moltes d'aquelles demandes, reivindicacions i desitjos encara perduren, m'agradaria que ens ho miréssim positivament: imaginem, somiem per uns instants, que tenim una ciutat, o millor dit, un país sencer, que creu en nosaltres. Imaginem-nos unes institucions que creuen que el teatre és quelcom important.

Ivan Benet / AADPC

Mirem-ho positivament. Ens dediquem a un ofici molt important. Hi ha algú que ho dubta? És un ofici antic que demana molta implicació, que busca sempre formes noves, un ofici que sempre evoluciona, que sempre ha furgat en els símbols i els ha repensat. El símbol serveix per a repensar. L'art del teatre no acaba de tenir sentit fins que no ajunta les persones. El teatre sedimenta l'experiència, busca crear a partir de qualsevol experiència humana, ja sigui tràgica, lleugera, absurda, divertida, fins i tot ridícula. El teatre és reunió, retrobament, record, repetició, revelació... En el fet teatral hi ha vida, mort, individu i món. El teatre és com un conreu: a cada temporada, collites diferents. Al teatre hi som tu i jo. I l'altre. Al teatre s'hi va a riure, a patir, a plorar, a trasbalsar-se, a posar-se vermell, a enfadar-se, a viure qualsevol cosa vibrant. El teatre ha de ser vibrant. És una vibració.

"Crec en un teatre transversal, obert, plural i ambiciós."

Mirem-ho positivament. Imaginem, somiem que la classe política creu en el teatre. Jo crec en el teatre, crec en la gent de teatre i crec que podem fer un teatre encara més fondo, més endins, més avall per volar més amunt. Nosaltres podem excel·lir encara més, hem de fer un teatre encara més excel·lent, sempre una mica més enllà, hem de superar-nos, hem de ser més exigents amb nosaltres mateixos, seguir la nostra línia creativa i aprofundir. Però també hem d'exigir més. I avui, Dia Mundial del Teatre de l'any 2023, resulta molt vergonyós haver de seguir pidolant. Exigim aquest mínim del 2% per poder eixamplar les teatralitats. Perquè qui busca noves formes trobi els espais on poder-les dur a terme. Perquè per tenir un sistema teatral madur calen varies coses que fa massa anys que no tenim, dues d'elles són: més diners i més espais d'exhibició. Somio amb una Barcelona com Berlín, com Londres, com París, com Amsterdam, com Copenhague. Cal que repassem el tant per cent cultural que aquests països destinen? Hem de créixer.

Necessitem una ciutat més eclèctica. La convivència d'allò nou i d'allò antic eixampla les mirades. Crec en un teatre transversal, obert, plural i ambiciós. Conjurem-nos per a créixer més. Crec en els oficis del teatre, en l'ofici de l'actor i de l'actriu com a eix transmissor, com una creació vibrant. Hem de potenciar teatralitats diverses, inclusives i paritàries. Quan una manera de fer teatre en nega una altra sovint evidència la manca d'espais per a dur-la a terme. És per això que, sobretot, manquen espais de risc i sobra precarietat laboral. La precarietat laboral és un gran enemic de la cultura.

"Crec en els oficis del teatre, en l'ofici de l'actor i de l'actriu com a eix transmissor, com una creació vibrant."

Ens hem de creure que l'ofici que hem triat, per dur que sigui, por regirar el món. El teatre serveix per mirar-hi el món a través. Mirar a través. Crec, com postulava Jean Vilar, que el teatre en tant que generador de coneixement hauria de ser un Servei Públic. El teatre cura. La pandèmia ens ha demostrat com de necessària és la cultura. Però ja abans —molt abans d'aquests dos anys perduts en la memòria—, el teatre s'ha manifestat com un ritual sanador, no en el sentit de tancar una ferida sinó de moure's en la direcció cap a on les ferides s'han produït, buscant el origen, deixant que supurin, permetent la cura tot creant. El teatre ens ha de fer estimar i fer pensar. El teatre és un trànsit cap a una altra manera de ser. Crec en l'alteritat. Vull ser un altre, sempre he tingut aquesta curiositat per ser l'altre, moure'm com l'altre, parlar com l'altre, per poder-lo entendre, per entendre la diferència i per entendre el món, per entendre què hi fem aquí i on volem anar. Des d'aquesta comprensió que porta implícit el fet teatral és des d'on podem rebatre idees i combatre injustícies. Posar-se a la pell de l'altre per poder-li arrencar si cal. Ser l'altre per entendre qui soc jo.

M'agradaria que aquest manifest fos un crit cap al futur, m'agradaria que el nostre teatre —el de Barcelona però també el de Catalunya, el teatre que es fa a les ciutats, als pobles, lluny de centralismes— viatgés per tot el món molt més del que ho fa. I això també, novament, vol un esforç de les institucions. Permeteu-me l'incís de recordar que l'etimologia de la paraula institució ve de fundar, d'establir quelcom que abans no hi era pel bé de l'interès públic. El teatre com a instrument per a combatre l'abisme, els abismes que ens assolen.

Mirem-ho positivament. Una manera possible d'arrencar els abismes del món —les guerres, les desigualtats, les solituds no desitjades, les malalties, les pors, els feixismes, les violències— és a través d'explicar-nos històries (amb paraules o sense), històries col·lectives que ens facin riure o plorar, històries vibrants i cordials que omplin els forats abismals de la nostra existència. Ens dediquem a un ofici molt important. Encara hi ha algú que ho dubta? Que visqui el teatre!

Ivan Benet, en nom de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya

27 de març del 2023

Podeu veure el manifest original i la versió per imprimir en aquest [enllaç](#) [5]

Missatge Internacional del Dia Mundial del Teatre 2023

Per Samiha Ayoub, Egipte

Actriu de teatre, cinema i televisió

Per a totes les meves amistats, artistes de teatre de tot el món,

Els escric aquest missatge en el Dia Mundial del Teatre, i per més que m'inundi la felicitat d'estar parlant amb vostès, cada fibra del meu ser tremola sota el pes d'allò que patim tots – tant artistes teatrals i no teatrals - de les pressions demolidores i els sentiments oposats enmig de l'estat actual del món. La inestabilitat és un resultat directe d'allò que està passant en el nostre món avui dia en termes de conflictes, guerres i desastres naturals que han tingut efectes devastadors, no només en el nostre món material, sinó en el nostre món espiritual i la nostra pau psicològica.

World Theatre Day 2023

Autora del missatge
Samiha AYOUB, Egipte
Actriu egípcia

 WorldTheatreDay
www.world-theatre-day.org

Us parlo avui mentre tinc la sensació que el món sencer s'ha tornat com illes aïllades, o com vaixells que fugen en un horitzó ple de boira, cadascun d'ells desplegant les seves veles i navegant sense guia, sense veure res en l'horitzó que ho guia i, malgrat això, continuen navegant, esperant arribar a un port segur que el contingui després del seu llarg caminar enmig d'una mar rugent.

"Som nosaltres qui donem a la vida la seva esplendor. Qui l'encarnem. Qui la fem vibrant i significativa. I

Centre d'Estudis i Recursos Culturals (CERC). Diputació de Barcelona. Montalegre, 7. Pati Manning. 08001 Barcelona. Tel. 934 022 565

Page 4 of 6

som nosaltres qui donem les raons per entendre-la."

El nostre món mai ha estat tan estretament connectat entre si com ho està avui, però tampoc mai hem estat més dissonants i més lluny l'un de l'altre que avui. Heus aquí la dramàtica paradoxa que ens imposa el nostre món contemporani. Malgrat que estem presenciant la convergència en la circulació de notícies i comunicacions modernes que va trencar totes les barreres de les fronteres geogràfiques, els conflictes i tensions que viu el món van depassar els límits de la percepció lògica i van crear, enmig d'aquesta aparent convergència, una divergència fonamental que ens allunya de la veritable essència de la humanitat en la seva forma més simple.

El teatre en la seva essència original és un acte purament humà basat en la veritable essència de la humanitat, que és la vida. En paraules del gran pioner Konstantin Stanislavsky: "Mai entris al teatre amb fang als peus. Deixa la pols i la brutícia fora. Deixa les teves petites preocupacions, disputes, petites dificultats amb la teva roba exterior - totes les coses que arruïnen la teva vida i desvia la teva atenció del teu art - a la porta". Quan pugem a l'escenari, el pugem amb una sola vida dins nostre per a un ésser humà, però aquesta vida té una gran capacitat de dividir-se i reproduir-se per convertir-se en moltes vides que projectem en aquest món perquè cobri vida, floreixi i escampi la seva fragància als altres.

"Us convido a estar en unió, nosaltres, de la mà i espatlla amb espatlla"

El que fem en el món del teatre com a professionals de la dramaturgia, de la direcció, de la interpretació, de l'escenografia, de la poesia, de la música, de la coreografia, i la tècnica, tothom nosaltres sense excepció, és un acte de creació de vida que no existia abans de pujar a l'escenari. Aquesta vida mereix una mà afectuosa que la sostingui, un pit amorós que l'abraci, un cor bondadós que la simpatitzi i una ment sòbria que li proporcioni les raons que necessita per continuar i sobreviure.

No exagero quan dic que el que fem en l'escenari és l'acte de la vida mateixa i generar-la del no-res, com una brasa ardent que centelleja en la foscor, il·luminant la foscor de la nit i escalfant la seva fredor. Som nosaltres qui donem a la vida la seva esplendor. Qui l'encarnem. Qui la fem vibrant i significativa. I som nosaltres qui donem les raons per entendre-la. Qui emprem la llum de l'art per enfrontar la foscor de la ignorància i l'extremisme. Qui abracem la doctrina de la vida, perquè la vida es propagui en aquest món. Per això posem el nostre esforç, temps, suor, llàgrimes, sang i nervis, tot el que hem de fer per aconseguir aquest noble missatge, defensant els valors de la veritat, el bé, la bellesa, i creient veritablement que la vida mereix ser viscuda.

Us parlo avui, no sols per parlar, o fins i tot per celebrar al pare de totes les arts, el "teatre", en el seu dia mundial. Més aviat, us convido a estar en unió, nosaltres, de la mà i espatlla amb espatlla, per cridar a tot pulmó, com acostumem a fer en els escenaris dels nostres teatres, i deixar que les nostres paraules surtin per despertar la consciència del món sencer, per buscar en nosaltres l'essència perduda de l'ésser. L'ésser lliure, tolerant, amorós, simpàtic, gentil i comprensiu. I permetre'ls rebutjar aquesta imatge vil de brutalitat, de racisme, de conflictes sagnants, de pensament unilateral i d'extremisme. L'ésser humà ha caminat sobre aquesta terra i sota aquest cel durant milers d'anys i continuarà caminant. Així que tregui els peus del fangar de les guerres i dels cruents conflictes i deixi'ls a la porta de l'escenari. Potser aleshores la nostra humanitat, que s'ha aombrat en el dubte, torni a convertir-se en una certesa categòrica que ens faci veritablement aptes per sentir-nos amb l'orgull de ser humans i en germanor.

Aquesta és la nostra missió, nosaltres professionals de la dramaturgia, qui porta la torxa de la il·lustració, des de la primera aparició del primer actor en el primer escenari: estar al capdavant per enfrontar tot el que és lleig, sagnant

i inhumà. Ho confrontem amb tot allò que és bell, pur i humà. Nosaltres, i ningú més, tenim la capacitat de difondre la vida. Propaguem-nos junts pel bé del món i de la humanitat.

Missatge del Dia Mundial del Teatre de l'Institut Internacional del Teatre ITI (Organització Mundial per a les Arts Escèniques), traduït al català per Emma Peitx, a càrrec de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya

Podeu veure el manifest original en aquest [enllaç](#) [6]

Categories: Actualitat

Tags: Dia Mundial del Teatre

Tags: AADPC

Tags: teatre

- [7]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2023/03/dia-mundial-teatre-2023>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://www.iti-worldwide.org/>

[3] <https://www.aadpc.cat/>

[4] <https://interaccio.diba.cat/news/2022/03/dia-mundial-teatre-2022>

[5] <https://www.aadpc.cat/entrada/manifest-de-laadpc-en-el-dia-mundial-del-teatre-2023/>

[6] <https://world-theatre-day.org/messageauthor.html>

[7] <https://interaccio.diba.cat/node/9169>